
Brudetale

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Brudetale	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Brudetale

Prædikedato . 1942

Prædiken ID Pxxxx42-01

Kilde (Med Sol og megen Glæde, 244-246. Mindeudgave Prædikener, 313-315.)

BRUDETAL

Kære unge Brudepar.

Vorherre Jesus holdt saa meget af Blomster. Se til Liljerne paa Marken, sagde han. Han holdt saa meget af Blomster og Børn. Derfor er det, vi gør jer til Mand og Kone i *hans* Navn. For Bryllup det er noget, som har med Blomster at gøre. Kærligheden er den skønneste Blomst af alle. Det er den, der gror lige midt i Hjertets Urtegaard.

I Aar kommer alle Blomster paa engang. Vintergækker og Anemoner følges ad; og der er Følfod og Vorterod og Guldstjerne. Om det saa er Martsviol, saa kommer den i Aar først i Maj. Men den kommer. Den er der. Vinteren var haard. Men den snakker Blomsterne ikke om. Den interesserer dem slet ikke. Den er ikke til for dem. For den er jo forbi. De staar bare og ler og siger: Her er vi, her er Foraaret, nu kommer Sommeren.

Saadan er Forelskelsen ogsaa. Den tænker ikke paa, at den skal falme; den tænker ikke paa Ægteskaber, der er strandede; den tænker lige som Blomsterne hverken paa Vinter eller Død. Den triumferer bare, den lyser af Liv, af Daarskab, af Livets hellige Daarskab. Goddag i Stuen, se, her er jeg, nyvaagen og frisk og fuld af Mod; aah! hvor er det dejligt! aah hvor det skal gaa altsammen!

Kære I to unge, af alle Foraarets Blomster, Gud har givet jer, er Forelskelsen den yndigste. Vær glade for den, vær taknemlige for den, vær stolte af den. Begynd I bare jert Ægteskab med at være rigtig forgabede i hinanden, med at synes, at det er bare Fest at være sammen, og I er til for at gøre Livet dejligt for hinanden. I glæder Gud ved at skønne paa hans Gave. Det siger jeg jer. Vær unge, mens I er unge. Vær nygift, mens I er nygift. Lad Kærlighedens Blomst laane jer af sin egen himmelske Skønhed. Se dog Liljerne paa Marken, sagde Jesus, end ikke Salomon i al sin Herlighed var skøn som de.

Efter Foraaret kommer Sommeren. Saa bliver Blomsterne lidt mere satte og alvorlige. Nu skal de til at sætte Frugt. Saadan beder jeg om, at jeres Kærlighed maa sætte Frugt. Maa gøre jer til trofaste Mennesker, der hjælper hinanden med at løse Tilværelsens Opgaver og faa den fulde Værdi ud af Livet. Blomsten er altid tro mod sin Bestemmelse. Selv en Mælkebøtte prøver aldrig at give det Udseende af, at den er en gul Marguerit. Blomsterne er ægte. Saadan skal I ogsaa være to ægte Mennesker, der har Sans for de virkelige Værdier, og for hvem Meningen med at være givet sammen foran selve den hellige Guds Alter er det at være eet, at have fuld Fortrolighed til hinanden, at dele enhver Sjælens og Legemets Hemmelighed, saa I ved, I hører sammen ubrydeligt i Glæde og Sorg, i Ære og Skam, om det skal være, i Liv og i Død. Der er et eneste Ord, der er smukkere end Ordet Brud, og det er Ordet Mor. Det er ligesom med Æbletræet. Det er dejligt, naar det staar under de hvide Blomsters Brudeslør. Saa kommer der en Tid, hvor det ikke er saa kønt. Og saa er det atter dejligt, naar det staar med sine rødme Frugter. Vorherre holdt saa meget af Blomster og af Børn. Han mente visst, at det omtrent kunde være det samme. Menneskehedens Blomster er jo Børnene. Og nu er I to saa unge, at det ikke er ret længe siden, I to var Blomster. Vi tænker i Dag paa de to Haver, I er opvokset i. Det er velsignet for jer, at begge Hold Far og Mor lever og kan sidde her i Kirken og være bevægede og lykkelige sammen med jer. Og vi kan ikke være her foran Guds Ansigt nu, uden at sige til ham: Tak, kære Gud, fra os Forældre, Tak for vore Børn, Tak at du gav os dem og bevarede dem for os og førte dem til denne Dags Højtid og Fest. Og Tak fra os to unge, Tak, kære Gud, for vore gode Barndomshjem, for alt lykkeligt, vi nød der, og giv du os, at vi alle længe maa faa Lov til at dele Livets Glæde.

Og saa beder vi Gud om, I to unge sunde Mennesker, der nu stifter jert eget Hjem, at han vil krone jer Lykke med, at der ogsaa i jeres Have kan gro Blomster, saa I kan naa at bære det skønneste Menneskenavn.

Gud give, at hans Solskin maa fylde jert Hjem.

Men frem for Solskin beder vi om Guds Fred over jer, saa det Hjem, I bygger sammen, maa blive et dansk og kristent Hjem. Af Aanden i alle vore smaa Hjem ud over Danmark er det jo, vort Fædrelande Skæbne afhænger. Saa gaa da ind til Livets Glæde og Ansvar. Gud binde jer med Frihedens Baand til hinanden, de, der aldrig kan løses. Husk, at jer Lykke betros jer af *ham*, og at han kræver af sine Husholdere, at de befindes tro.